

ΠΟΛΙΤΙΚΟΧΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΔΙΕΓΟΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 8.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

**Προανακρούσματα χοροῦ,
Ἰγγλέζικου καὶ φοβεροῦ.**

Βλέπω σ' τοὺς δρόμους κίνησι, βλέπω σ' τοὺς δρόμους φούρια,
κυρίες ποὺ γυρίζουνε παντοῦ σὰν ἀνεμούριχα,
ἀκούω ψιθυρίσματα, πετεγολιθὸ μεγάλο,
ὁ τόπος εἶν' ἀνάστατος μετ' τοῦ σιῶρ Τζῶν τὸ μπάλο.

Τ' αὐτιά μου τὰ κακόμοιρα, κόντεῦουν νὰ τὰ φᾶνε,
μετ' τὰ κομέντα τοῦ χοροῦ, ποιά θᾶνε, ποιά δὲ θᾶναι,
καὶ τίποτ' ἄλλο δὲν ἀκούς ἀπὸ τῆ φίνα βέστα,
πρᾶ, ταντέλες, ντελωλτέ, φουλάρ, Τζίν Τζῶν καὶ φέστα,

Τὶ χορὸς ποῦ θᾶν' ἐτούτος !
πόσο σ' ἰ κ καὶ πόσος πλοῦτος,
σ' τὰ γλυκὰ καὶ σ' τὸ τραπέζι,
χιλ' οἱ χρόνοι σας Ἰγγλέζοι,
ποῦ τὸν τόπο τὸ μαγκούφη καὶ τὸν τόσο σεβαρὸ,
τονὲ κάνετ' ἀρλεκίνο μετ' τὸν πρῶτο σας χορὸ.

Μπάλος γένεται σ' τοῦ Τζῶν,
ἀπερτοῦρα κι' ἀρατζὸν,
νὰ χορτάση καθ' ἀντίκα σταχτοπράσινη βελάδα,
μορταντέλες καὶ σαλάδα.

Πόρτες διπλὲς καὶ τρέδιπλες, καὶ ντελικάτες πόρτες,
ποῦδετε τόσες ὠμορφιὲς ποῦδετε τόσες κόρτες,
ποῦ μετ' τ' ἀνοιγοκλείσιμο ἄλλους καιροὺς καὶ χρόνους,
πολλὲς ἐσυναχόνετε περιφανεῖς προγόνους,
μ' αὐτὴν τὴν ἴδια τὴν ὀρμὴ ἀνοίξετε καὶ πάλιν,
φέрте μας μπρὶο καὶ ζωή, φέρτε χοροῦ κραιπάλην.

Ἄνοιξετε μονόφυλα καὶ δίφυλλα πορτόνια,
θυμήσετέ μας τὰ παληὰ, τ' ἀθάνατα τὰ χρόνια,
π' ἀπὸ τὴν ἐξί τοῦ χοροῦ μικροὶ τε καὶ μεγάλοι,
εἶχαν' ἐλαστικότητα σ' τὸ σῶμα τους μεγάλη,
καὶ τῶρ' ἀπὸ τῆ μούχλα μας κι' ἀφ' τὴν κακομοιριά μας,
ξύλα καὶ τὰ κεφάλια μας, ξύλα καὶ τὰ μυριά μας.

Τζῶν ἀφέντη, Τζῶν ἀσίκη,
Τζῶν ποῦ παίζεις καὶ γελάς,
κι' ἔχωντας τὸ χαρτζιλίκι
ξέρεις πῶς νὰν τὸ χαλαῶς,

χαίρομαι ποῦ σ' ἀγροικᾶω κι' εἶσαι τέτοιος κουβαρντᾶς,
χαίρομαι ποῦ σάλα μπάλου εἶν' ὁ κάθε σου ὄντᾶς,
κι' ἔννοεις πῶς σ' ἀγαπάω σὰν τῆ κόρη τοῦ ματιοῦ μας,
ἀφοῦ κι' εἶσαι σχετικός μου καὶ κουμπᾶρος τοῦ σπητιοῦ μο

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ ΣΥ.ΥΙ.ΦΙ.0021

καὶ φαντά σου πόσο μέρος θάβγω φόρα νὰ σοῦ πάρω,
ἀν κάνεις ποτὲ τολμήσῃ νὰ μοῦ ἔβρισῃ τὸν κουμπάρο.

Ἄποψε μπάλος γένεται σ' ἀρχοντικὸ μεγάλο,
σπιστὴ βελάδα φέρτε μου σ' τὴ ράχι μου νὰ βάλλω,
κε' ἀλλεῖψτε-εὐ με μυρωδιές ποῦ νὰ τρουπᾶνε μύτη,
ὡς τρέξω σ' τοῦ κουμπάρου μου τοῦ Τζῶν τοῦ Τοῦλ τὸ σπίτι,
ναῦρω πεντάμαρφες κυρτές, μ' ὄλο φουλάρ βελέσι,
καὶ ν' ἀγκαλιάσω με καῦμὸ τὴ λυγερή τους μέση.

Ἄποψε μπάλος γένεται τρικούβετος σ' τὴν Πλάκα,
ποῦ θέ νὰ πῆ, θὰ πᾶς νὰ φᾶς, θὰ πᾶς νὰ πηῆς ἀμάκα,
μοσκάτο τῆς βινάριας, μαρσάδες, καμπανίτες,
πρᾶμμὰ πολὺ εὐχάριστον γιὰ τοὺς Κεφαλλονίτες.

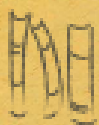
Τὶ καλότυγες ἐκείνες ποῦ θὰ λάβουνε τ' ὀ ν ἔ ρ,
νὰ χορέψουν τῆς καντριλίγες καὶ τὸ π ᾶ ν τ ἔ π α τ ι ν ἔ ρ,
μὲς τοῦ Τοῦλ τὰ φιγουράτα κι' ἀξιζόμενα σαλόνια,
ποῦ γιὰ μπάλους εἶν' τὰ μόνα ποῦ φημίζοντ' ἀπὸ χρόνια.

Νὰ κι' ἡ νόστιμή μας Πι,
ποῦν' ἀπὸ περιωπὴ,
νὰ κι' ἡ Ἄλφα, νὰ κι' ἡ Βῆτα,
π' ὄλες ἔλασαν ἰθίτα
κι' ὄλες βρῖσκοντ' ἀνω κάτω,
ὡς ποῦ νᾶρθη τὸ Σαββάτο.

Καὶ μόνον μιὰ λιγόχρονη ποῦ τώρα μοντεριάρεται,
καὶ κάνει κάθε νοδιτὰ ποῦ-σ' τ' ἀρχοντίκι ζάρεται,
μᾶς ἐλεμενταρίστηκε
πὼς δὲν ἰδιταρίστηκε.

Κι' ἐγὼ τῆς εἶπ' ἀρχόντισσα, μ' ὅσα κι' ἂν ἔχεις πλοῦτη,
ἔχουν ψιλὰ τῆς μύτες τους οἱ Τζῶνιδες ἐτούτοι.
Ὁ Τζῶν μὲ τὴν εὐγένεια δὲν συνηθᾶ νὰ παίξῃ,
ἀφοῦ καὶ τὰ ξαδρέφια του τὰ θέλει σ' τὸ τραπέζι,
νᾶνε μὲ τὴ βελάδα τους, μ' ὄλην τὴν ἐτικέτα,
π' ἀλοῖμονον σ' τὸ Χένερη κι' ἂν πάῃ μὲ γιανκέτα.

— Δὲ χωράει μεσητεία,
— ἔλεγ' ἓνας πατριώτης —

μόνον ἀριστοκρατέ'α,
νομπιλτὰ κι' ἐπιστημότης.

Ὁ κουμπάρος μὲ τῆς φέστες,
ἀναστᾶτως τὴ χώρα,
μέρα νόχτα ῥάφτει βέστες
ἢ καῦμέν' ἢ Λεονώρα,
καὶ ποτὲ δὲν θὰ πλουτήσουν ὁ Βιδέλης κι' ὁ Μαρκετος,
ἔτσι δὲν πλουτήσουν φέτος.

Ἄποψε μπάλος γένεται, χαρὰ σ' αὐτοὺς ποῦ θᾶνε
μέσα σ' τὴν αἴγλη τσ' ὠμορφιάς τοῦ τόπου νὰ μεθᾶνε,
ἀποψε μπάλος γένεται, μὲ γάλους καὶ γαλόπουλα,
κι' εἶν' κι' ὁ Τσετσέλης, ὁ γιατρός μὲ τὰ Πινατορόπουλα,
εἶναι κι' ἡ Κᾶ εἶναι κι' ἡ Μι ἡ νόστιμος βοῶπις,
εἶναι κι' ὁ κουμπαρούλης μου Ἡλίας ὁ Προκόπης

Ἄποψε μπάλος γένεται μ' ὄργανα κι' ἰστρομέντα,
μᾶνε γι' αὐτὲς ποῦ τῶχουν μπλοῦ κι' ὄχι γιὰ κάθε τρέντα,
ἀποψε μπάλος γένεται μὲ νέκταρ κι' ἀμβροσίες,
μᾶνε γιὰ τὰ ἐξοχότες καὶ γιὰ τῆς ἐξουσίας,
εἶνε γιὰ κάθε νόμπιλε μεταξὺ τὸ βελέσι,
ἀλλὰ κι' ὁ Νικολόπουλος πάντα κι' αὐτὸς σ' τὴ μέση

Ὁλ' ἡ καρδιά τῆς λεβεντίας ἢ κρέμα καὶ τὸ κότο,
θὰ σχηματίσουν τὸ καρὲ γιὰ τὸ χορὸ τὸν πρῶτο,
καὶ παραμπρὸς ποῦ πρίκειται νὰ γίνῃ κ' ἄλλος δεύτερος
θᾶν εἶναι γενικώτερος καὶ μᾶλλον φιλελεύθερος.

Σ' αὐτὸν δὲν θᾶχουν ὄρια καὶ σφίξεις σὰν κι' ἐτούτες,
τότες μορεῖ νὰ προσκληθοῦν καὶ μερικὲς ριχλοῦτες,
μὰ τὸρα ποῦν' ἡ ντιστενζιὸν κι' κρίστα μὲς τὴ μέση,
δὲν ἔχει τόπο νὰ σταθῇ τὸ μπουρδῖνο βελέσι.

Τζῶν ἀτίκη, Τζῶν ἀφέντη
ποῦ σκορπᾶς σ' τὸν τόπο γλέντι
κι' εὐθημία περισσὴ,
Τζῶν ποῦσαι γλυκὸς σὰ μέλι

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΥΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

ΥΠΟΧΡΩΜΑΤΙΣΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

καὶ τεχνίτης σ' τὸ βαρέλι
καὶ τεχνίτης σ' τὸ κρασί,
Τζῶν ποῦ σ' ἀγαπᾶμε ὄλοι,
γιατὶ ζοῦνε σ' τ' Ἀργεστόλι
μὲ τὸ χρῆμα σου πολλοί.
κάνε μας χοροῦ: καὶ φέστες ὅσες πρὸ πολλῆς 'μπορεῖς'
νέος εἶσαι, πλούσιος εἶσαι κι' ἔχεις δικηρὸ νὰ χαρῆς.

Ἄποψε μπάλο; γένεται μεγάλος σ' τ' Ἀργεστόλι
κι εἶναι καθ' ὅλα ἔτοιμοι εἰ καλεσμένοι ὄλοι,
καὶ μιὰ φωνὴ ἀκούεται σ' τὸν τόπο πέρα πέρα,
καλχώρα νᾶχη τὸ παιδὶ πῶμιασε τοῦ πατέρα.

Κι αὔριο ποῦ καθέλαστα θὰ μάθω γιὰ τὴ φέστα,
ἀν ζήσουμε τὸ Σάββατο σὰς γιάρω καὶ τὰ ρέστα.

Σ Ε ΜΙΑ.

Μὲς τὴν καρδιά μου μῶχεις κοιμητήριο
ποῦναι γιὰ σέναν' ἔρωτας θαμμένος,
κι' ἐκεῖ σιωπᾶ' κρυφὸς σ' ἄν τὸ μυστήριο,
γιατὶ 'μιλιὰ δὲν ἔχει ὁ πεθαμμένος.

Μ' ἀφοῦ τὴν ξέρεις τούτη τὴν κατάστασι,
κι' ἔχεις τὸ γιαιτρικὸ τοῦ κάθε πόνου...
Κᾶμε μὲ δυὸ σου λόγια... νεκρανάστασι,
Και μὲ φιλιὰ νὰ ποῦμε... «Καὶ τοῦ χρόνου!»

Λύκος.

XXXX

Σ Ε Σ Ε.

Ἄν εἶχε τὸ κορμὶ σου λίγη χάρι
καὶ λίγο περισσότερο ἀέρα,
κανεὶς δὲν ἦταν ἄξιος νὰ σὲ πάρῃ,
ἀπ' ὅσους παραδέρνουν ἐδῶ πέρα.

Μὰ τέτοια καθὼς εἶσαι, βλοημένη,
κουτούμαλος, ποῦ λένε, μὲ πατέντα
ποτέ δὲν θὰ σ' ἀκούσω παντρεμένη,
ἐν ὅσῳ θὰ ὑφίσταται... πουλέντα.

Ἐνας μασκαράς

ΑΙΝΙΓΜΑ.

Σ' τῆς Λαντέρνας τῆς πράσινες βράχες,
περβατῶντας ἢ τρεῖς τους μονάχες,
μελετᾶν τ' ἀγαθὰ πῶχ' ἢ Δύσι,
καὶ σ' τοὺς ὤμους κολάρους φοροῦν,
γενομένους ἐκεῖ σ' τὸ Παρίσι,
καὶ μὲ βῆμα γοργὸ... προχωροῦν.

XXXX

ΑΙ ΟΜΙΛΙΑΙ

ΕΝ ΤΩ ΕΡΓΑΤΙΚΩ ΣΥΝΔΕΣΜΩ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΥ.

Πρὸ πολλοῦ ἤρξαντο ἐν τῷ καταστήματι τοῦ συνδέσμου
αἱ ἐσπεριναὶ ὁμιλίαι τῆς Κυριακῆς, καὶ πλείστοι τῶν παρ' ἡμῖν
λογίων ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ φανῶσιν διὰ τοῦ ἑαυτῶν λό-
γου ἐφ' ὅσον ἐνεστὶ χρήσιμοι τοῖς ἐργάταις.

Ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ σωματείου εἶναι ἀξία γενικῆς ἐπευφη-
μήσεως διὰ τὴν ἐπωφελῆ ταύτην μέριμναν καὶ εὐχόμεθα νὰ
εὐδοκιμήσῃ πᾶσα χρηστικὴ ἰδέα τῆς, ἀφορῶσα τὴν βελτιώ-
σιν τῆς θέσεως τῶν ἐργατῶν.

Ἀσμένως δεχόμεθα νὰ καταχωρήσωμεν τὸ κατωτέρω ποίη-
μα ἀπαγγελλέν κατά τὴν ἐσπεραν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς,
προτρέποντες τὸν ἐργάτην ποιητὴν νὰ καλλιεργήτῃ τὸ ποιη-
κὸν ἄλαντον ὅπερ ἡ φύσις τῷ ἐδώρησεν.

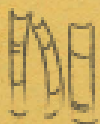
Εἶπ' ὁ Θεὸς πρὸς τὸν Ἀδάμ· "ἐξ' ἀπὸ δῶθε χάχα
δὲν ἔγιν' ἡ παράδεισος γιὰ σένανε μονάχα,
ἐξ' ἀπὸ δῶ κρηναριὸ, ἐξ' ἀπὸ δῶ τεμπέλη
κόπιασε μὲ τὸν ἰδρωτὶ νὰ βγάγῃς τὸ καρβέλι,
ἡ γῆ γὰρ δίδῃ πρὸς ἐσὲ ἀκάθαρτα καὶ τριβόλους,
ὄχι νὰ μῶχης χάρισμα ἐδῶ τοὺς μυροβόλους
κι' ἀρράτους κήπους τῆς Ἐλὲμ νὰ ζῆς μὲ τὴν ἀμάνα
βρωμόπλασμα κι' ἠλήθειε κι' ἀγροικε κι' ἀρχιβλάνα!
Πάρε καὶ τὴν Ἀδάμενα φύγ' ἀπὸ δῶ, γιερλίτου! "
(καὶ τὸν ἐπέταξε κλωτσῆς ἐκτὸς τοῦ Παραδείσου).

Καὶ ἀπὸ τότες ὁ Ἀδάμ γιὰ τὴν περικοχί του
μὲ βράσανα καὶ μ' ἰδρωτὰ ἔβγανε τὸ ψωμὶ του
καὶ 'μεῖς οἱ κληρονόμοι του 'πήραμε τὴν κατάρα
νὰ τρῶμε μὲ μπουκιὰ ψωμὶ μὲ γκρίνα καὶ μ' ἀντάρα,
κι' ἀφοῦ τὸ εἶπεν ὁ Θεὸς ἐμεῖς ὑποτασσόμεθα
καὶ ἀεὶ ὡς οἱ φτωχοὶ σὰν σκλάβοι ἐργαζόμεθα.

Δὲν εἶπεν ὅμως ὁ Θεὸς σκλάβοι καὶ πεινασμένοι
ρακένδοτοι ζυπόλυτοι κι' ἐγκαταλειμένοι!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Θεέ, παρεγνωρίσθησαν τὰ λόγια σου τὰ θεῖα
κι' ἀπ' ὅτι σὺ ἐκέλευσας ἰδοὺ τὰ ἐναντία
κι' ἐνῶ ἐμεῖς δουλεύουμε κατὰ τὸ θέλημά σου
καὶ ἐκπληροῦμ' ἐπακριῶ, τὰ παραγγέλματά σου,
ἡμεῖς οἱ ἐργαζόμενοι ἐφ' ὅλου μας τοῦ βί.υ,
τὴν σήμερον στερούμεθα καὶ τοῦ ἐπιουσίου
κι' ἄλλοι μὴ ἐργαζόμενοι τὸν χρόνον οὕτε ὄρα,
ἀπολαμβάνουν ἀφειδῶς τὰ θεῖα σου τὰ δῶρα !

Ὁ γεωργὸς σκάθει τὴν γῆν γυμνὸς καὶ πεινασμένος,
κι' ὁ πλούσιος ἀ απαύεται χορτᾶτος καὶ ἔντυμένος
ὁ πλούσιος τὸ καλὸ κρασί νὰ γεύεται νὰ πίνει,
καὶ τὸ ξυνὸ καὶ τ' ἄχρηστο σ' τὸ δουλευτὴ νὰ δίνει,
κι' ἐν γένει ὅλους τοὺς καρπούς, ὅσους ἡ γῆ παράγει
καὶ τοὺς ὁποίους ὁ σκαυτιᾶς μὲ βάσανα συνάγει,
εἶναι σ' τὴν ἐξουσία του· καὶ σ' τὸν ἐργάτη φθάνει
ἓνα κομάτι κριθίνου ὅσο νὰ μὴν πεθάνη.

Σὺ κτηνοτρόφε δυστυχῆ τρέφε καλὰ τὰ κτήνη,
καὶ σ' τὸ φινάλε ἡ κροπιά γιὰ σέβανε θὰ μείνη,
γιατὶ τὸ κρέας, τὸ τυρὶ, εἶναι γιὰ τοὺς πλουσίους
τὸ γάλα καὶ τὸ βούτυρο, πάλιν γιὰ τοὺς ἰδίους
τὸ δὲ μαλί τους καὶ αὐτὸ θὰ κάμῃ τὰ ἐνδύματα
τοῦν' ἀφεντάδωνε, καὶ σὺ ; ... τοῦ Πειραιῶς... βλαστήματα

Καὶ σὺ ταλαίπωρε ψαρᾶ, τρέχε μὲ τὸ καίει
μέσα σὲ τριβάθα νερὰ μὲ γύμνια, πίνε, φρίκη !
νὰ βγάνῃς δύστυχε καὶ σὺ γιὰ τὸν ἀφέντη ψάρια,
καὶ σὺ νὰ τρῶς καμμιά φορὰ ἀνάρτητα χορτάρια.

Σὺ κτίστη, φαῦρε μαραγκέ, πιτόρε, λαγουρέντη,
κάνε παλάτια, μέγαρα καὶ σὺ γιὰ τὸν ἀφέντη,
καὶ σὺ νὰ ζῆς σὲ σπήλαια σὲ τρώγλες σὲ κοτέται
γιατὶ τὸ θέλει ὁ Θεὸς κι' ὁ πλούσιος νὰ ζῆς ἔτσι.

Καὶ σεῖς ἀκόμα δυστυχεῖς τσαγκάρηδες, ραφτάδες
νὰ ἔντυτε, νὰ ποδένετε κι' ἐσεῖς τοὺς ἀφεντάδες
καὶ σεῖς γυμνοὶ ξυπόλυτοι, ἀφρὺ κι' ὁ Θεὸς τὸ θέλει,
μὲ μιὰ λινάτσα κρύβετε τ' ἀπόκρυφά σας μέλη.

Καὶ τέλος πάντων κύριοι, τῶν ἐργατῶν αἱ τάξεις,
σχετὰ πυκνὰ παθαίνουτε, σπουδαίως ἀραιμάξεις,

κι' ἐργάζονται σὰν τὰ σκυλιὰ μέρα καὶ νύχτα πάντες,
γιὰ νὰ τὰ βρῖσκουν ἔτοιμα οἱ πλούσιοι ἀφεντάδες.
'Αλλὰ θὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς κι' ἐλεύσεται μιὰ μέρα
τοῦ μιὰ φωνάρα θ' ἀκουσθῇ σ' τὸν κόσμον πέρα πέρα,
καὶ θὰ νὰ λέγῃ ἡ φωνὴ " κηφῆνες ξέρετέ το,
πῶς πᾶς μὴ ἐργαζόμενος, ποσῶς μὴ ἐσθιέτω. "

ΔΙΑΦΟΡΑ

Εἰς τὸν προϋπάρχοντα τῆς ἀστυνομικῆς λοχχαγὸν κ. Χόρτην
ἐκφράζομεν ἐκ μέρους ὄλων τῶν συμπολιτῶν μας θερμότητα
συγχαρητήρια διὰ τῆς ἐντελῆς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων
του.

Χάρις αὐτῷ καὶ τὰ τῆς ἀγορᾶς ἔτακτοποιήθησαν καὶ ὁ
ἄρτος ἀνθρωπινότερος κατασκευάζεται καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ ἡ
γενικὴ αὐτοῦ ἐπίβλεψις κατὰ πολὺ ἐβελτίωσε τὴν ἔκρυθμον
κατάστασιν τῆς χώρας.

— Ἐπίσης καὶ οἱ ἐνωματάρχαι Πηνεῖδς καὶ Καλίγερος
φαίνονται δραστηριότατοι ὡς πιστὰ ὄργανα τοῦ προϋπαρ-
χοντος.

— Κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς ἐβδομάδος ἐνῶ ὁ φαρμακοποιὸς
κ. Π. Δαλλαπόρτας κατερχόμενος τῆς οἰκίας του διευθύνετο
εἰς τὸ κατάστημά του, αἰφνης ὁ ἔμπορος Ἰωάννης Βιτζεντσᾶ
τος Τζαβάγιας ἐπυροβόλησε κατ' αὐτοῦ ἀνεπιτυχῶς. Ὁ
δράστης συνελλήθη ἀμέσως καὶ ὠδηγήθη εἰς τὴν Εἰσαγγελ-
λείαν οἱ δὲ συγγενεῖς αὐτοῦ ἐδήλωσαν ὅτι ἄνθρωπος αὐτὸς
πρὸ πολλοῦ πάσχει τὰς φρένας.

— Συνελλήθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ὁ Βασι-
λειος Χαρίτος ὡς δράστης τῆς ἐνεργηθείσης κλοπῆς ἐν τῷ
δερματοπωλεῖῳ τῶν ἀδελφῶν Αναστασοπούλου (Κατσι-
βέλη).

— Γενομένης ἐπιθεωρήσεως ἀστυνομικῆς εἰς τὰ ξενοδο-
χεῖα τοῦ φαγητοῦ, εὐρέθησαν ἅπαντα καθαρὰ πλὴν τοῦ ξε-
νοδοχείου Μιχαὴλ Μακρῆ (Χωριάτη) καὶ τῶν μαγειρίων τῶν
Θ. Φωτεινάτου καὶ Χ. Βαγγελιάου, οἵτινες καὶ κατηγ-
γέλθυσαν.

— Ὁ Γεράσιμος Θιακὸς κουρεὺς ὑπὸ τὴν μεγάλῃν οἰκίαν
Χάλδα ἔφερεν ἐσχάτως ἐκ Παρισίων ὠραιώτατα καὶ φθηνὰ
μυρωδικά.

Αἱ κυρίαί μας ἄς τὸ λάβουν ὑπ' ὄψιν.

ΤΥΠΟΙΣ ΛΕΟΝΤΟΣ Ν. Π. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ